

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7T/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012278
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114012278.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Rastislavom Kreslom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému N. N., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 19. 05. 2016 takto

rozhodol:

obžalovaný N. N. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T., O. J. XXXX/XX, na slobode, trestaný,

sa uznáva za vinného, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči svojmu synovi J. N., R.. XX. XX. XXXX, trvale bytom T., B.. V. XXXX/XX, ktorej rozsah bol stanovený rozsudkom Okresného súdu T., č.k. XXP/XXX/XXXX-XX zo dňa 12. 11. 2008, právoplatným dňa XX. XX. XXXX sumou 50 eur mesačne s účinnosťou od 01. 11. 2008 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky S. D., trvale bytom T., B.. V. XXXX/XX, ktorý bol zmenený rozsudkom Okresného l. T., č.k. XXP/XX/XXXX-45 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. XXCoP/XX/XXXX-63 zo dňa 09. 09. 2014, právoplatným dňa 07. 10. 2014 na sumu 90 eur mesačne s účinnosťou od 01. 04. 2014 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky S. D., trvale bytom T., B.. V. XXXX/XX, túto povinnosť si neplnil pravidelne od novembra 2013 až doposiaľ, pričom bol dobrovoľne nezamestnaný, o prácu neprejavoval skutočný záujem, nezabezpečoval si stály zdroj príjmov, aby mohol platiť výživné, celkovo uhradil sumu 100 eur, čím mu vznikol dlh vo výške 2.490 eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 na trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 11. 11. 2014 na tunajší súd obžalobu pod č. k. XPv XXX/XX/XXXX-XX na obžalovaného N. N. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a zákonom poučení urobil v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásenie, keď uviedol, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vypočutím obžalovaného (č.l. 93-94), svedkyne S. D. (č.l. 93, 94), oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to rodným listom na meno J. N. (č.l. 34), pracovným posudkom (č.l. 39, 41-42), oznámením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava (č.l. 50-53), reláciami na obžalovaného, rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 20P/165/2008-11, a č.k. 18P/62/2013-45, obsahom spisového materiálu sp. zn. 7T/51/2014, ako aj obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu OT/46/2014, OT/153/2014 na základe takto zisteného skutkového stavu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný (č.l. 92) na hlavnom pojednávaní dňa 05. 05. 2016 uviedol, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku, avšak nie je schopný platiť výživné, prišiel o vodičský preukaz za alkohol, nevie sa zamestnať. V roku 2014 zaplatil 100 eur, inak nič. Vie, akú má splátku výživného, bolo zvýšené z 50 eur na 90 eur. Je schopný zaplatiť výživné do 16. mája 2016, predá auto. So synom sa stretáva, občas za ním chodíeva do školy, darčeky, ani podobné veci mu nekupuje, nemá peniaze. Kúpi mu napolitanku, čokoládu. Prázdniny u neho netrávi.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17. 05. 2016 uviedol, že výživné do dnešného dňa nezaplatil, leasingová spoločnosť mu robí problémy. Je mu to ľúto. Je si vedomý, že spravil chybu, chcel by dlžné výživné uhradiť, ale nemá z čoho.

Svedkyňa S. D. (č.l. 93) uviedla, že obžalovaný neplatí výživné od novembra 2013, v máji 2014 uhradil sumu 100 eur, odvtedy nič. Poberá od februára 2015 náhradné výživné od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava. Obžalovaný občas maloletému niečo donesie, loptu, fľašku, ruksak, tenisky, ktoré mu však boli veľké.

Na hlavnom pojednávaní dňa 17. 05. 2016 prokurátorka uviedla, že má za to, že je s poukazom na vyjadrenie obžalovaného a poškodenej, potrebné skutok prekvalifikovať ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 20P/165/2008-11 zo dňa 12. novembra 2008, právoplatného dňa 17. decembra 2008 zaviazal súd obžalovaného povinnosťou od 01. 11. 2008 platiť na výživu maloletého J. N. mesačne sumu 1500, -Sk, ktorú je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky S. D..

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 18P/62/2013-45 zo dňa 05. 03. 2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 26CoP/13/2014-63 zo dňa 09. 09. 2014, právoplatným dňa 07. 10. 2014 zmenil súd rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. 20P/165/2008-11 tak, že vyživovaciu povinnosť obžalovaného zvýšil zo sumy 1500,- Sk na sumu 90 eur mesačne s účinnosťou od 01. 04. 2014 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky S. D..

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 01. 03. 2016 a 02. 05. 2016 vyplýva, že S. D. poberá na oprávnenú osobu J. N. od februára 2015 do apríla 2016 náhradné výživné vo výške 90 eur.

Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 22. 04. 2014 vyplýva, že obžalovaný bol naposledy evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 30. 04. 2012 do 15. 01. 2013, vyradený bol z dôvodu neoznámenia dohody o vykonaní práce. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 12. 03. 2014 vyplýva, že obžalovaný od 01. 11. 2012 poberá dávku v hmotnej núdzi, momentálne vo výške 61,620 eur mesačne.

Podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Na základe zhodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku jednotlivo a v ich vzájomnom súhrne, má súd za preukázané, že obžalovaný je povinný plniť si vyživovaciu povinnosť voči synovi J. N., keďže z rodného listu maloletého je zistené, že obžalovaný je jeho otcom a na základe ustanovenia § 62 zákona o rodine mu vznikla vyživovacia povinnosť, ktorá mu bola aj deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 20P/165/2008-11 a následne č.k. 18P/62/2013-45 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 26CoP/13/2014-63.

Z výpovede obžalovaného, ako aj svedkyne - matky maloletého - má súd za preukázané, že obžalovaný si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi v období od novembra 2013 až doposiaľ, v mesiaci máj 2014 uhradil sumu 100 eur.

U obžalovaného nebol zistený žiaden zdravotný hendikep, pre ktorý by nemohol pracovať, alebo aspoň využiť všetky možnosti na získanie pravidelného zdroja príjmu (napr. hľadať si prácu prostredníctvom úradu práce), z oznámenia Agentúry brigádnici. sk je zrejmé, že obžalovaný nepracoval, nakoľko neprejavil záujem o ponúkané práce a dospel k záveru, že celková výška vyživovacej povinnosti v rozhodnom období je 2.490 eur ((5 x 50 eur) + (26 x 90 eur) - 100 eur = 2.490 eur).

Konanie obžalovaného súd hodnotil ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko vedel o svojej povinnosti vyživovať iného a aj napriek tomu si túto svoju povinnosť neplnil, čím porušil zákonom chránený nárok na výživu.

Ako už bolo vyššie naznačené, obžalovaný páchal trestný čin permanentne po dobu cca 30 mesiacov, ktorú skutočnosť súd považuje za závažnejší spôsob konania (§ 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona) v dôsledku páchania trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Trestného zákona. Obžalovaný teda ako otec maloletého porušil túto zákonom stanovenú povinnosť, keď si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi, ktorý nebol schopný sa sám živiť.

Na základe vyššie uvedeného, má súd za preukázané, že obžalovaný sa svojím konaním dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy.

Výrok o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na jeden až päť rokov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona. Súd zistil u obžalovaného jednu poľahčujú okolnosť, podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimné oľutovanie trestného činu. Súd zároveň zistil jednu príťažujúcu okolnosť - obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený - § 37 písm. m) Trestného zákona.

Z obsahu spisu vyplýva, že obvinený pokračoval v páchaní trestného činu od novembra 2013 do 06. 08. 2014, resp. 12. 08. 2014 kedy došlo k doručeniu trestných rozkazov obžalovanému v inej trestnej veci a v trestnej činnosti pokračoval aj naďalej až do vyhlásenia rozsudku. V posudzovanej veci preto pre aplikáciu § 42 ods. 1 Trestného zákona nebola splnená zákonná podmienka spáchania trestného činu, za ktorý bol odsúdený skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal najmä z pripojených listinných dôkazov, z odpisu registra trestov, ako aj z oboznámených spisov vyplýva, že obžalovaný sa do rozporu so zákonom dostal už v piatich prípadoch, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. K zahladeniu však nedošlo v prípade odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/146/14 zo dňa 06. 08. 2014, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní štyroch rokov za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Ďalej bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/153/14, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní troch rokov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní päť rokov za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má tri priestupky, dva na úseku dopravy a jeden proti majetku.

Súd ďalej prihliadol na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, rešpektujúc pritom požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia a dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti, no predovšetkým prevýchovu obžalovaného, morálne odsúdenie jeho konania, je dôvodný a zákonný v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona nepodmienený trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, kedy si obžalovaný počas výkonu uloženého trestu môže dostatočne uvedomiť svoje konanie a správanie. Preto súd rozhodol tak, ako je vyššie uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný pred spáchaním žalovaného skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a preto podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do pätnástich (15) dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.